

*Altijd was je vrolijk en druk in de weer.
Nu kun je dat helaas niet meer.
Groot is de leegte die je achterlaat,
mooi zijn de herinneringen die blijven.*

Dit is een dankbare herinnering aan

Jopie van Gils - Hammink (Johanna Wilhelmina)

sinds 1 november 2002 weduwe van Marinus van Gils

Jopie van Gils werd geboren in Bussum op 26 december 1928. Ruim 52 jaar was ze erg gelukkig getrouwd met Marinus van Gils. Omringd door allen die haar dierbaar waren heeft zij twee weken geleden het Sacrament der Zieken ontvangen en heel bewust meegemaakt. Op zondag 8 mei 2005 is zij op 76 jarige leeftijd heel vredig ingeslapen in haar eigen vertrouwde thuis, daarmee is haar laatste wens in vervulling gegaan. We hebben haar, na een plechtige Uitvaartviering in Overdinkel, te ruste gelegd op het kerkhof naast de Gerardus Majellakerk.

In Naarden heeft Jopie Marinus van Gils leren kennen, die zijn militaire dienstplicht daar vervulde. Ze trouwden 55 jaar geleden en gingen wonen in Overdinkel. Uit hun liefde zijn 3 kinderen geboren, Martin, Jan en Gerie. Later kwamen daar de schoondochters bij, Anne-Marie, Liny en Evelien, de kleinkinderen Marloes, Anouk, Mariëlle, Natasja, Marco en Nicole. De kinderen en kleinkinderen betekenden alles voor haar. De kleinkinderen kregen altijd koekjes en snoep, met Kerst altijd een zak snoep, met Pasen een mandje snoep, met Sinterklaas een letter. De nieuwe Disney films had ze altijd in huis of kleurboeken voor de kleintjes. En dan was er natuurlijk de slagroomtaart. Als iemand jarig was, dan zorgde Jopie voor de slagroomtaart.

Jopie en Marinus waren altijd samen, behalve als Marinus druk bezig was met sport. Met zeer veel liefde heeft zij haar Marinus verzorgd toen hij hulpbehoevend werd. Dat wou ze

altijd blijven doen, ook toen het moeilijk voor haar werd. Ze vond het moeilijk om de zorg voor hem op te geven en ze had het er moeilijk mee toen hij naar een verpleeghuis moest. Zijn overlijden was dan ook een grote klap voor haar.

Zij was een vrolijke, altijd opgewekte vrouw, die altijd voor iedereen klaar stond, iedereen kon altijd een beroep op haar doen. Ze was een vrouw van 'geen woorden maar daden', waarbij zij zichzelf altijd helemaal wegcijferde, ze kwam juist voor haar gezin op als het nodig was. En op speciale dagen zorgde zij ervoor dat iedereen een cadeautje kreeg. Ze was een zeer actieve vrouw, die overal op de fiets naar toe ging. Twee keer per dag naar haar ouders in Losser, de kinderen van school halend, met de kinderen op de fiets naar het zwembad in Lommer of fietsend naar de Zandbergen en het Lutterzand met Hemelvaart; niets was haar te veel. Toen de jaren begonnen te tellen kreeg zij het dringende advies van de dokter om niet meer te fietsen. Toen is ze gaan wandelen, eerst naast de fiets, later met een rollator. Ze liep erg veel, heeft vele kilometers afgelegd, zo veel zelfs dat de banden van de rollator waren versleten.

Jopie ging ook erg graag naar de dagopvang bij 'de Overkant', waaronder elke maandag naar de handwerkclub van zuster Leocordia. Ook ging ze erg graag mee met de Zonnebloem. En elke donderdagmorgen ging ze naar 'de Overkant' voor de H. Mis. Dat deed haar zeer goed. Ze was een echte dierenvriend en gek op honden, vooral Tommie, die 17 jaar oud is geworden en altijd bij haar was. Erg geliefd bij alle honden in de buurt, die vaak speciaal bij haar op visite kwamen om een kluijfe op te halen. Ook als ze ging wandelen had ze kluijfes bij zich, om aan de tegenkomende honden te geven.

Nu haar aardse reis is volbracht zeggen we: lieve (o)ma, bedankt voor alles! We zullen je nooit vergeten!

Voor uw bliken van medeleven en belangstelling bij het heengaan van onze moeder, onze schoonmoeder en onze oma zeggen wij u hartelijk dank.

Familie van Gils